

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko)
30. mája 2017 – Mahmud Ibrahim a i./Spolková republika Nemecko**

(Vec C-318/17)

(2017/C 309/29)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, v zastúpení: Fadwa Ibrahim a Mahmud Ibrahim, rodičia ako zákonní zástupcovia, Ahmad Ibrahim (v zastúpení: Fadwa Ibrahim a Mahmud Ibrahim, rodičia ako zákonní zástupcovia)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Prejudiciálne otázky

1. Bráni prechodné ustanovenie podľa článku 52 ods. 1 smernice 2013/32/EÚ⁽¹⁾ uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, podľa ktorej pri výkone oprávnenia podľa článku 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32/EÚ, ktoré je v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou rozšírené, je žiadosť o medzinárodnú ochranu neprípustná, ak bola žiadateľovi udelená doplnková ochrana v inom členskom štáte, pokiaľ sa vnútroštátna právna úprava v dôsledku chýbajúceho vnútroštátneho prechodného ustanovenia uplatní aj na žiadosti podané pred 20. júlom 2015?

Umožňuje prechodné ustanovenie v článku 52 ods. 1 smernice 2013/32/EÚ členským štátom spätné vykonanie rozšíreného oprávnenia podľa článku 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32/EÚ s tým dôsledkom, že žiadosti o azyl, ktoré boli podané skôr, než sa rozšírené oprávnenie vykonalo na vnútroštátnej úrovni, o ktorých sa však v čase vykonania ešte právoplatne nerozhodlo, budú neprípustné?

2. Zabezpečuje sa článkom 33 smernice 2013/32/EÚ členským štátom možnosť voľby, či žiadosť o azyl zamietnu na základe inak určenej medzinárodnej príslušnosti (dubľinské nariadenia) alebo na základe ustanovenia článku 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32/EÚ?

3. Ak je odpoveď na druhú otázku kladná: bráni právo Únie členským štátom, vykonávajúc svoje oprávnenie podľa článku 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32/EÚ, zamietnuť žiadosť o medzinárodnú ochranu ako neprípustnú z dôvodu udelenia doplnkovej ochrany v inom členskom štáte, ak

a) sa žiadateľ domáha zvýšenia doplnkovej ochrany, ktorá mu bola v inom členskom štáte udelená (žiada priznanie postavenia utečenca), a azylové konanie v tomto inom členskom štáte bolo poznačené systémovými zlyhaniami a naďalej ich má; alebo

b) konkrétna podoba tejto medzinárodnej ochrany, predovšetkým životné podmienky osoby, ktorej bola udelená doplnková ochrana, v tomto inom členskom štáte, ktorý žiadateľovi už udelil doplnkovú ochranu,

— je v rozpore s článkom 4 Charty základných práv Európskej únie, prípadne s článkom 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, alebo

— nevyhovuje požiadavkám článku 20 a nasl. smernice 2011/95/EÚ bez toho, že by bola v rozpore s článkom 4 Charty základných práv Európskej únie, prípadne s článkom 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd?

4. Ak je odpoveď na otázku 3b kladná: platí uvedené aj v prípade, že osobám s doplnkovou ochranou sa nezabezpečujú žiadne existenčné potreby, resp. sa im v porovnaní s inými členskými štátmi zabezpečujú len v značne obmedzenom rozsahu, ale nezaobchádza sa s nimi v tomto ohľade inak ako so štátnymi príslušníkmi tohto členského štátu?

5. Ak je odpoveď na druhú otázku záporná:

- a) uplatní sa nariadenie Dublin III v konaní o udelení medzinárodnej ochrany, pokiaľ bola žiadosť o azyl podaná pred 1. januárom 2014, dožiadanie o prijatie späť však až po 1. januári 2014, pričom žiadateľ už skôr (vo februári 2013) získal v dožiadanom členskom štáte doplnkovú ochranu?
- b) Vyplyva z dublinských nariadení nepísané pravidlo o prechode príslušnosti na členský štát, ktorý žiada o prijatie žiadateľa späť, pokiaľ dožiadaný príslušný členský štát na základe dublinských nariadení odmietol žiadosť o prijatie späť podanú v lehote a namiesto toho odkázal na medzištátnu readmisnú dohodu?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany, Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko)
30. mája 2017 – Nisreen Sharqawi a i./Spolková republika Nemecko**

(Vec C-319/17)

(2017/C 309/30)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, v zastúpení: Nisreen Sharqawi, matka ako zákonná zástupkyňa, Hosam Fattayrji, v zastúpení: Nisreen Sharqawi, matka ako zákonná zástupkyňa

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Prejudiciálne otázky

1. Bráni prechodné ustanovenie podľa článku 52 ods. 1 smernice 2013/32/EÚ (¹) uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, podľa ktorej pri výkone oprávnenia podľa článku 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32/EÚ, ktoré je v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou rozšírené, je žiadosť o medzinárodnú ochranu neprípustná, ak bola žiadateľovi udelená doplnková ochrana v inom členskom štáte, pokiaľ sa vnútroštátna právna úprava v dôsledku chýbajúceho vnútroštátneho prechodného ustanovenia uplatní aj na žiadosti podané pred 20. júlom 2015?

Umožňuje prechodné ustanovenie v článku 52 ods. 1 smernice 2013/32/EÚ členským štátom spätné vykonanie rozšíreného oprávnenia podľa článku 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32/EÚ s tým dôsledkom, že žiadosti o azyl, ktoré boli podané skôr, než sa rozšírené oprávnenie vykonalo na vnútroštátnej úrovni, o ktorých sa však v čase vykonania ešte právoplatne nerozhodlo, budú neprípustné?

2. Zabezpečuje sa článkom 33 smernice 2013/32/EÚ členským štátom možnosť voľby, či žiadosť o azyl zamietnu na základe inak určenej medzinárodnej príslušnosti (dublinské nariadenia) alebo na základe ustanovenia článku 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32/EÚ?

3. Ak je odpoveď na druhú otázku kladná: bráni právo Únie členským štátom, vykonávajúc svoje oprávnenie podľa článku 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32/EÚ, zamietnuť žiadosť o medzinárodnú ochranu ako neprípustnú z dôvodu udelenia doplnkovej ochrany v inom členskom štáte, ak

- a) sa žiadateľ domáha zvýšenia doplnkovej ochrany, ktorá mu bola v inom členskom štáte udelená (žiada priznanie postavenia utečenca), a azylové konanie v tomto inom členskom štáte bolo poznačené systémovými zlyhaniami a naďalej ich má; alebo